

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชลบุรี โทร. ๐ ๓๘๒๘ ๕๕๑๑ ต่อ ๒๔๖๗ - ๘

ที่ ขบ ๐๐๓๓/ ๑ ๖๗๕๒

วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๙

เรื่อง แจ้งรายชื่อผู้ผ่านการคัดเลือกที่ได้รับอนุมัติและติดประกาศให้มีโอกาสพักท้งเป็นเวลา ๓๐ วัน
และจัดส่งผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลพัทยาศึกษา ผู้อำนวยการโรงพยาบาลพนัสนิคม
ผู้อำนวยการโรงพยาบาลชุมชนทุกแห่ง สาธารณสุขอำเภอทุกอำเภอ
และหัวหน้ากลุ่มงานในสังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชลบุรี

ด้วยสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชลบุรี ได้ดำเนินการตรวจสอบคุณสมบัติและเอกสารประกอบกรคัดเลือกบุคคลที่จะเข้ารับการประเมินผลงานเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ประเภทวิชาการระดับชำนาญการ จำนวน ๑ ราย ซึ่งผู้บังคับบัญชาพิจารณาเห็นชอบ และเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรี อนุมัติบุคคลและประกาศรายชื่อผู้ผ่านการคัดเลือกบุคคลฯ แล้ว ตามประกาศจังหวัดชลบุรี ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๙ ดังบัญชีรายละเอียดแนบท้ายนี้ จึงขอให้หน่วยงานติดประกาศรายชื่อผู้ผ่านการประเมินบุคคลฯ ให้ผู้ผ่านการประเมินบุคคล เพื่อเลื่อนระดับสูงขึ้น จัดส่งผลงานประเมินตามจำนวน และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประเมินผลงานกำหนด ภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่ประกาศรายชื่อผู้ผ่านการประเมินบุคคล หากพ้นระยะเวลาดังกล่าวแล้ว ผู้ที่ผ่านการประเมินบุคคลยังไม่ส่งผลงานจะต้องขอรับการประเมินบุคคลใหม่อีก หากมีผู้ใดจะพักท้งให้พักท้งได้ ภายใน ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ประกาศ

จึงเรียนมาเพื่อทราบและดำเนินการต่อไป

(นายกฤษณ์ สกุลแพทย์)

นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดชลบุรี

ประกาศจังหวัดชลบุรี
เรื่อง รายชื่อผู้ที่ผ่านการประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชลบุรี

ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๕ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๗ ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินบุคคลเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในตำแหน่งระดับควบ และมีผู้ครองตำแหน่งนั้นอยู่โดยให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้ประเมินบุคคล ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ อ.ก.พ. กรม กำหนด นั้น

จังหวัดชลบุรี ได้คัดเลือกข้าราชการผู้ผ่านการประเมินบุคคลที่จะเข้ารับการประเมินผลงานเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น (ตำแหน่งระดับควบ) จำนวน ๑ ราย ดังนี้

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่งที่ได้รับการคัดเลือก	ส่วนราชการ
๑	นางสาวกนกอร ตระกูลไทย	นิติกรชำนาญการ	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชลบุรี ภารกิจสนับสนุนการดำเนินงาน เขตสุขภาพ กลุ่มงานอำนวยการ

รายละเอียดแนบท้ายประกาศนี้

ทั้งนี้ ให้ผู้ผ่านการประเมินบุคคลเพื่อเลื่อนระดับสูงขึ้น จัดส่งผลงานประเมินตามจำนวนและเงื่อนไขที่คณะกรรมการประเมินผลงานกำหนด ภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่ประกาศรายชื่อผู้ที่ผ่านการประเมินบุคคล หากพ้นระยะเวลาดังกล่าวแล้ว ผู้ผ่านการประเมินบุคคลยังไม่ส่งผลงานจะต้องขอรับการประเมินบุคคลใหม่ อนึ่ง หากมีผู้ใดจะทักท้วงให้ทักท้วงได้ ภายใน ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ประกาศ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๙

(นายพงศ์ธวัช ปิเจนันท์)

รองผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรี รักษาการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรี

บัญชีรายละเอียดแนบท้ายประกาศจังหวัดชลบุรี
เรื่อง รายชื่อผู้ที่ผ่านการประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชลบุรี

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ส่วนราชการ/ตำแหน่งเดิม	ตำแหน่ง เลขที่	ส่วนราชการ/ตำแหน่ง ที่ได้รับการคัดเลือก	ตำแหน่ง เลขที่	หมายเหตุ		
๑	นางสาวกนกอร ตระกูลไทย	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชลบุรี ภารกิจสนับสนุนการดำเนินงาน เขตสุขภาพ กลุ่มงานอำนวยการ	๒๓๙๔๘	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชลบุรี ภารกิจสนับสนุนการดำเนินงาน เขตสุขภาพ กลุ่มงานอำนวยการ	๒๓๙๔๘	เลื่อนระดับ		
	ชื่อผลงานส่งประเมิน ลำดับที่ ๑	รายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงและการดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการ				๙๐%		
	ชื่อแนวคิดในการพัฒนางาน	การพัฒนาแนวทางการเปรียบเทียบคดีเพื่อป้องกันการกระทำผิดซ้ำ ตามพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ กรณีไม่มีผู้ประกอบวิชาชีพอยู่ประจำ ณ สถานพยาบาลตลอดเวลาทำการ ของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชลบุรี						
	รายละเอียดเค้าโครงผลงาน “แนบท้ายประกาศ”	สุชาติ หงษ์วงษ์						

๓. แบบแสดงสรุปการเสนอผลงาน (ต่อ)

ส่วนที่ ๒ ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน

๑. เรื่อง รายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงและการดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการ

๒. ระยะเวลาที่ดำเนินการ วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘ ถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๘

๓. ความรู้ ความชำนาญงาน หรือความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

ผู้ขอรับการประเมินได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะกรรมการและเลขานุการของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งเป็นกรณีที่มีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดการดำเนินการสอบสวนทั้งหมดจึงต้องดำเนินการให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อให้เกิดความสุจริตต่อผู้ถูกกล่าวหาและหน่วยงาน ซึ่งผู้ขอรับการประเมินจะต้องรวบรวมพยานหลักฐานให้ได้จนปราศจากข้อสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดและสามารถสรุปรายงานการสอบสวนและลงโทษได้ โดยผู้ขอรับการประเมินต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎ ระเบียบที่จะนำมาประกอบกับข้อเท็จจริงในกรณีนี้ด้วย

๔. สรุปสาระสำคัญ ขั้นตอนการดำเนินงาน และเป้าหมายของงาน

๔.๑ จังหวัดชลบุรีได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง โดยแต่งตั้งผู้ขอรับการประเมินเป็นกรรมการและเลขานุการ ในกรณีที่ได้รับการร้องเรียนว่า นาย พ ตำแหน่งเภสัชกร ระดับชำนาญการสังกัดกลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภคและเภสัชสาธารณสุข สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชลบุรี เรียกเก็บเงินค่าตอบแทนจากผู้ประกอบการร้านขายยาในจังหวัดชลบุรี เพื่อแลกกับผลประโยชน์ต่างๆ เช่น ไม่ต้องมีเภสัชกรอยู่ประจำร้านตลอดเวลาที่เปิดทำการ แจ้งข้อมูลวันที่จะลงตรวจร้านยาให้ทราบก่อน เมื่อกระทำความผิดจะไม่ส่งเรื่องให้สำนักงานสาธารณสุขดำเนินคดี และหากเภสัชกรมีการกระทำผิดจรรยาบรรณจะไม่มีมีการส่งเรื่องไปยังสภาเภสัชกรรม แม้ภายหลังนาย จ จะไม่ได้ทำการจ่ายเงินค่าตอบแทนดังกล่าวก็ตาม พฤติการณ์ของนาย พ ก็ส่อไปทางไม่สุจริตและส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และเป็นการร่วมกับผู้อื่น (นางสาว พ) หรือยินยอมให้ผู้อื่นเรียกหรือได้รับประโยชน์ที่มิควรได้อันมีมูลเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

๔.๒ เมื่อผู้ขอรับการประเมินได้รับการแต่งตั้งเป็นเลขานุการได้แจ้งให้ประธานคณะกรรมการนางจันทนา วงศ์อม นักวิชาการสาธารณสุขเชี่ยวชาญ (ด้านบริการทางวิชาการ) และกรรมการ นางรติกร ประเสริฐไทยเจริญ เภสัชกรเชี่ยวชาญ (ด้านเภสัชสาธารณสุข) รับทราบคำสั่งและนัดหมายประชุมคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเพื่อกำหนดประเด็นในการตรวจสอบ ซึ่งกำหนดประเด็นการตรวจสอบข้อเท็จจริง ดังนี้

๑. ในวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๗ มีการติดต่อเพื่อเรียกเก็บเงินค่าตอบแทนจริงหรือไม่ และมีวิธีการดำเนินการอย่างไร และมีการส่งหมายเลขบัญชีธนาคารเพื่อใช้สำหรับการโอนเงินหรือไม่ อย่างไร

๒. ผู้ถูกร้องเรียนได้รับเรื่องร้องเรียนของร้านขายยา ท จริงหรือไม่ อย่างไร

๓. ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกร้องเรียนมอบหมายและกำกับการปฏิบัติงานของผู้ถูกร้องเรียนอย่างไร

๔. ผู้ถูกร้องเรียนปฏิบัติงานหรือร่วมตรวจสอบร้านขายยากับเจ้าหน้าที่คนอื่นด้วยหรือไม่อย่างไร

๔.๓ ผู้ขอรับการประเมินได้รวบรวมพยานเอกสาร นัดหมายพยานบุคคล โดยรวบรวมพยานเอกสารและพยานบุคคล

๔.๔ เมื่อผู้ขอรับการประเมินได้รวบรวมพยานหลักฐานและสอบถามพยานบุคคลที่เกี่ยวข้องเรียบร้อยแล้วได้ประมวลเรียบเรียงข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย ชั่งน้ำหนักพยานหลักฐานประเภทต่างๆ เพื่อวิเคราะห์หาความเชื่อมโยงและความน่าเชื่อถือของพยานหลักฐาน

ส่วนที่ ๒ ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

๔.๕ ผู้เมื่อดำเนินการตามข้อ ๔.๔ เรียบร้อยแล้วผู้ขอรับการประเมินได้นัดหมายและจัดให้มีการประชุม คณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาว่ามีมติเพื่อจัดทำรายงานการสอบสวน โดยผู้ขอรับการประเมินเป็นผู้เสนอร่าง สรุปข้อเท็จจริง รวมถึงประเด็นเกี่ยวกับข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ตรวจสอบเพื่อให้ประธานและกรรมการ สอบสวนพิจารณา โดยที่ประชุมคณะกรรมการสอบสวนมีมติเป็นเอกฉันท์ตามที่ผู้ขอรับการประเมินเสนอดังนี้

๑) ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำที่ชัดเจน

นาย พ ตำแหน่งเภสัชกรชำนาญการ สังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชลบุรี มีหน้าที่ตรวจสอบ และเฝ้าระวังร้านขายยาในจังหวัดชลบุรี

- นาย พ ได้รับเงินโอนจากนาย ก จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท โดยเป็นเงินที่ MR.J สามีของนางสาว ป โอนให้กับนาย ก เพื่อจ่ายเป็นค่าตอบแทนในการดูแลร้านขายยาเอ สาขา ๓ โดยหากมีการ

ลงตรวจสอบจากเจ้าหน้าที่จะแจ้งไปยังผู้ประกอบการก่อน และนาย พ จะไม่ส่งชื่อผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการ คือ นางสาว พ ไปยังสภาเภสัชกรรม เนื่องจากผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการไม่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ตลอดเวลาที่เปิดทำการ

โดยก่อนมีการโอนเงิน นาย พ ได้แจ้งกับนางสาว พ เภสัชกรผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการ ซึ่งเป็นผู้ประสานงาน ของร้านขายยาเอ ว่านาย ก เป็นเลขานาย

- นาย พ ได้รับเงินจากนางสาว พ จำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท เพื่อเป็นค่าตอบแทนสำหรับทีมงานตรวจ GPP ของร้านขายยาเอ สาขา ๓

- นาย พ ได้รับเงินโอนจากนาย ก จำนวน ๑๕๐,๐๐๐ บาท โดยเป็นเงินที่นางสาว ป เจ้าของร้านขายยาเอ สาขา ๒ โอนให้กับนาย ก เพื่อจ่ายเป็นค่าตอบแทนในการดูแลร้านขายยาเอ สาขา ๒ เนื่องจากนาย พ ได้แจ้งกับ นางสาว พ ผ่านแอปพลิเคชันไลน์ว่า ร้านขายยาเอ สาขา ๒ ถูกร้องเรียนจากประชาชน กรณีไม่มีเภสัชกรประจำ ร้านขายยา และขายยานอกเวลาทำการ นางสาว พ จึงแจ้งให้นางสาว ป ทราบ นางสาว ป จึงโอนเงินจำนวน ๑๕๐,๐๐๐ บาท ให้กับนาย ก

- นาย พ ได้รับเงินจากนาย ก จำนวน ๑๘๐,๐๐๐ บาท โดยเงินจำนวนดังกล่าว เป็นเงินที่นางสาว ศ ผู้รับอนุญาตร้านขายยาซี ได้จ่ายให้เป็นเงินค่าตอบแทนเพื่อช่วยลดปัญหาและเป็นทางออกสำหรับปัญหาที่ เจ้าหน้าที่เข้าตรวจสอบร้านขายยาบ่อยครั้งภายในระยะเวลาติดๆ กัน โดยนาย พ ได้ติดต่อไปหานางสาว ศ และได้แนะนำให้คุยกับนางสาว พ เมื่อนางสาว ศ ได้รับการติดต่อ นางสาว พ ได้แจ้งจำนวนเงินและเลขที่บัญชี สำหรับการโอนเงินค่าตอบแทน นางสาว ศ จึงโอนเงินไปยังบัญชีของนาย ก จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท และ จำนวน ๘๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๑๘๐,๐๐๐ บาท

- นาย พ ได้โทรศัพท์ติดต่อกับนาย จ ผู้รับอนุญาตร้านขายยาบี โดยแจ้งว่าร้านขายยาของนาย จ ถูกร้องเรียนไปยังศูนย์ดำรงธรรม กรณีไม่มีเภสัชกรอยู่ประจำตลอดเวลาที่เปิดทำการ ขายยาแพงและหลังจาก ทานยาผู้ร้องมีอาการแพ้ถึงขนาดต้องแอดมิทที่โรงพยาบาล และได้มีการสนทนากันเกี่ยวกับตัวเด็กซึ่งเป็นกรณี การจ่ายเงินค่าตอบแทนเพื่อแลกกับผลประโยชน์เกี่ยวกับร้านขายยา โดยนาย พ ได้แนะนำให้คุยกับเลขา นาย คือ นางสาว พ จากนั้นเมื่อนาย จ ได้ส่งหมายเลขโทรศัพท์ของตนให้กับนาย พ ปรากฏว่าในเวลาต่อมา นางสาว พ ได้ติดต่อหานาย จ เพื่อแจ้งจำนวนเงินค่าตอบแทน เป็นเงินร้านละ ๑๕๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๔ ร้าน เป็นเงินทั้งสิ้น ๖๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมทั้งรายละเอียด แต่เนื่องจากนาย จ หาเงินไม่ทันตามกำหนดเวลา จึงไม่ได้ จ่ายเงินค่าตอบแทน

ส่วนที่ ๒ ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

๒) ความเห็นว่าคุณมีมูลหรือไม่มูลดำเนินการทางวินัยหรือไม่

ประเด็นที่ ๑ นาย พ ร่วมกับนางสาว พ และนาย ก เรียกเก็บเงินจากผู้ประกอบการร้านขายยาจริงหรือไม่ อย่างไร

จากถ้อยคำของนาย จ ผู้ประกอบการร้านขายยาบี ได้ให้ถ้อยคำว่า “นาย พ กับตนได้พูดคุยกันเกี่ยวกับการจ่ายเงินค่าตอบแทนเพื่อดูแลร้านขายยา และอ้างว่ามี “นาย” หรือ “ผู้ใหญ่” ที่สามารถดูแลร้านขายยาได้และต้องติดต่อผ่านเลขา ตนจึงได้ส่งหมายเลขโทรศัพท์ของตนให้กับนาย พ เพื่อให้บุคคลที่นาย พ อ้างว่าเป็นเลขาคือตนมา จากนั้นนางสาว พ ได้โทรศัพท์ติดต่อมาหาตนเพื่อแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับการจ่ายค่าตอบแทน โดยได้เรียกเก็บค่าตอบแทนเป็นเงินจำนวนร้านละ ๑๕๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๔ ร้าน เป็นเงินจำนวน ๖๐๐,๐๐ บาท” และนางสาว พ มีหน้าที่ปฏิบัติการ ซึ่งเป็นผู้ประสานงานของร้านขายยาเอ ของนางสาว ป ผู้รับอนุญาตร้านขายยาเอ ได้ให้ถ้อยคำว่า “นาย พ อ้างว่าจะคุยกับ “นาย” ให้ และแจ้งให้จ่ายค่าตอบแทน จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท โดยให้โอนไปยังบัญชีธนาคารของนาย ก ซึ่งนาย พ อ้างว่าเจ้าของบัญชีดังกล่าวเป็น “เลขานาย”” ประกอบกับสำเนาภาพถ่ายการสนทนาผ่านแอปพลิเคชันไลน์ระหว่างนางสาว พ และนางสาว ป ที่นางสาว พ แจ้งกับนางสาว ป ว่า นาย ก เป็น “เลขานาย” และนางสาว ค ผู้รับอนุญาตร้านขายยาซี ได้ให้ถ้อยคำว่า “นาย พ ได้ติดต่อมาหาตนและอ้างว่า ถ้าร้านขายยาบีมีปัญหาทำไมไม่ลองหาทางออกดูและแนะนำให้คุยกับนางสาว พ จากนั้นนางสาว พ ได้ติดต่อมาหาตนเพื่อแจ้งยอดเงินที่ต้องโอน จำนวน ๑๘๐,๐๐๐ บาท และให้ตนตัดสินใจโอนเงินภายในระยะเวลาไม่เกิน ๑ ชั่วโมง โดยให้โอนเงินผ่านบัญชีธนาคารของ นาย ก” เห็นได้ว่า เมื่อนาย พ ได้ติดต่อไปด้วยตนเองหรือได้รับการติดต่อจากผู้ประกอบการร้านขายยา นาย พ จะเป็นผู้แนะนำให้ผู้ประกอบการร้านขายยาติดต่อไปยังบุคคลภายนอก และจะแนะนำว่าเป็น “เลขานาย” ซึ่งบุคคลดังกล่าวคือนาย ก และนางสาว พ โดยบุคคลภายนอกจะมีหน้าที่ชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับจำนวนเงินและผลประโยชน์ที่จะได้รับเมื่อมีการจ่ายเงินค่าตอบแทน โดยหากผู้ประกอบการร้านขายยาตกลงจ่ายเงินค่าตอบแทน บุคคลภายนอกจะให้บัญชีธนาคารของนาย ก เพื่อเป็นช่องทางการจ่ายเงินค่าตอบแทน และเมื่อนาย ก ได้รับเงินแล้ว จะโอนเงินตามจำนวนที่ได้รับจากผู้ประกอบการร้านขายยาให้กับนาย พ ผ่านบัญชีธนาคารของนาย พ แม้นาย ก จะอ้างว่า มิได้มีส่วนรู้เห็นในการกระทำของเจ้าหน้าที่ที่เรียกเก็บค่าตอบแทน เพื่อแลกกับผลประโยชน์ต่างๆ และไม่ทราบสาเหตุที่บุคคลดังกล่าวโอนเงินเข้าบัญชีของตนเอง และเมื่อได้รับแจ้งจากนาย พ จึงได้โอนเงินทันทีโดยไม่ทราบว่าเงินค่าอะไร แต่จากข้อความการสนทนาผ่านแอปพลิเคชันไลน์ที่นาย ก ได้พูดคุยกับนางสาว พ โดยได้กำชับให้นางสาว พ ห้ามบอกใครในเรื่องการจ่ายเงินค่าตอบแทน โดยอ้างว่า “นายบอก” ประกอบกับแจ้งว่า “อันนี้ดูแลให้แคในส่วนของอย. และสสจ. นะคับ ไม่เกี่ยวกับตำรวจ” ย่อมเห็นได้ว่านาย ก ทราบดีอยู่แล้วว่าการจ่ายเงินของผู้ประกอบการร้านขายยา มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการจ่ายให้กับเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อแลกกับผลประโยชน์ต่างๆ ที่ผู้ประกอบการจะได้รับ

ดังนั้น เมื่อผู้ประกอบการร้านขายยาได้จ่ายเงินให้กับนาย ก หรือนางสาว พ ซึ่งเป็นบุคคลที่นาย พ อ้างว่าเป็นเลขานาย เพื่อแลกกับผลประโยชน์ต่างๆ ที่ผู้ประกอบการจะได้รับ ประกอบกับเมื่อนาย ก ได้รับเงินจากผู้ประกอบการแล้ว จะโอนเงินให้กับนาย พ ในเวลาต่อมา คณะกรรมการสอบสวนจึงมีความเห็นว่า จากพฤติการณ์ดังกล่าว นาย พ ร่วมกับบุคคลภายนอกเรียกเก็บเงินจากผู้ประกอบการร้านขายยา ได้แก่ ร้านขายยาบี ร้านขายยาเอ และร้านขายยาซี

ส่วนที่ ๒ ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

ประเด็นที่ ๒ พฤติการณ์ของนาย พ ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ หรือไม่ อย่างไร

ข้อพิจารณาตามประเด็นนี้ตามมาตรา ๙๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดให้การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง โดยสามารถแยกองค์ประกอบความผิดได้ดังนี้

- ๑) มีหน้าที่ราชการที่ต้องปฏิบัติ
- ๒) ได้ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติราชการโดยมิชอบ
- ๓) เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้
- ๔) มีเจตนาทุจริต

เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบความผิด พยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องประกอบถ้อยคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา มีประเด็นที่ต้องพิจารณา ดังนี้

๑. ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าพนักงานและมีหน้าที่ราชการที่ต้องปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร

ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑ (๑๖) บัญญัติว่า “เจ้าพนักงาน” หมายความว่า บุคคลซึ่งกฎหมายบัญญัติว่าเป็นเจ้าพนักงานหรือได้รับการแต่งตั้งตามกฎหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการ ไม่ว่าประจำหรือชั่วคราว และไม่ว่าจะได้รับค่าตอบแทนหรือไม่” โดยตามคำสั่งสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชลบุรี เรื่อง มอบหมายเจ้าหน้าที่ปฏิบัติราชการ ได้กำหนดให้ผู้ถูกกล่าวหา มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้ ๑) งานกำกับดูแลตรวจมาตรฐานร้านยาและตรวจ GPP ของร้านยาทุกประเภท เพื่อประกอบการต่ออายุใบอนุญาตขายยา ในจังหวัดชลบุรี ๒) ตรวจสอบเรื่องร้องเรียนร้านขายยา ๓) การพัฒนาศักยภาพร้านขายยา ประเภท ข.ย ๑, ข.ย. ๒, ข.ย. ๓, ข.ย. ๔ ในจังหวัดชลบุรีและพัฒนาผู้เชี่ยวชาญในการตรวจ GPP จังหวัดชลบุรี ๔) งานร้องทุกข์กล่าวโทษและดำเนินคดีตามพระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐ ทุกอำเภอ ๕) งานพิสูจน์ของกลางตามคดีที่เกี่ยวข้องกับยาและเครื่องมือแพทย์ ๖) งานการรวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาจรรยาบรรณในการประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมให้กับสภาเภสัชกรรม ของเภสัชกรในจังหวัดชลบุรี ๗) งานตรวจสอบเฝ้าระวังการโฆษณาตามพระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐ และพระราชบัญญัติเครื่องมือแพทย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ๘) รับเรื่องร้องเรียนด้านผลิตภัณฑ์และสถานประกอบการด้านสุขภาพตามภารกิจของสำนักงานอาหารและยา ๙) งานด้านการพิจารณาคดีและเปรียบเทียบปรับในส่วนของกฎหมายที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา รับผิดชอบ และตามคำสั่งสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชลบุรี เรื่อง มอบหมายให้ข้าราชการและพนักงานราชการเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการ ตามพระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดชลบุรี ได้แต่งตั้งให้ผู้ถูกกล่าวหา เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒ ดังนี้ (๑) เข้าไปในสถานที่ผลิต สถานที่ขายยา สถานที่นำหรือส่งยาเข้ามาในราชอาณาจักรหรือสถานที่เก็บยา ในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบควบคุมให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ (๒) นำยาในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่างเพื่อตรวจสอบหรือวิเคราะห์ (๓) ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ อาจเข้าไปในสถานที่ใดๆ เพื่อตรวจสอบยาและอาจยึดหรืออายัดยาและเครื่องมือ เครื่องใช้ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด ตลอดจนภาชนะหรือหีบห่อบรรจุยาและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับยาดังกล่าวได้ (๔) ในกรณีที่ปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ว่ายาใดเป็นยาที่ไม่ปลอดภัยแก่ผู้ใช้ยา หรืออาจเป็นอันตรายต่อผู้ใช้ยา ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเรียกเก็บหรือสั่งให้ผู้รับอนุญาตผลิตยา

ส่วนที่ ๒ ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

ผู้รับอนุญาตขายยา หรือผู้รับอนุญาตนำเข้าหรือส่งยาเข้ามาในราชอาณาจักร จัดเก็บยาดังกล่าวของตนคืนภายในระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด และมีอำนาจทำลายยาดังกล่าวเสียได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

จากข้อเท็จจริงดังกล่าวผู้ถูกกล่าวหา ขณะปฏิบัติราชการได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเภสัชกรชำนาญการ ปฏิบัติราชการเป็นการประจำอยู่ที่กลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภคและเภสัชสาธารณสุขสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชลบุรี โดยมีอำนาจหน้าที่ตามคำสั่งสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชลบุรี ดังนั้น นาย พ จึงเป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมายและเป็นผู้มีหน้าที่ราชการ

๒. นาย พ ได้ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบหรือไม่ อย่างไร

นาย พ ซึ่งเป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมาย ได้อาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการ โดยร่วมกับบุคคลภายนอก (นาย ก และนางสาว พ) เรียกเก็บเงินจากผู้ประกอบการร้านขายยาเอ จำนวน ๒ ครั้ง รวมเป็นเงิน ๓๕๐,๐๐๐ บาท, จากผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการร้านขายยาเอ เป็นเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท, จากร้านขายยาซี เป็นเงินจำนวน ๑๘๐,๐๐๐ บาท และจากร้านขายยาบี แต่ผู้ประกอบการยังไม่ได้โอนเงิน เพื่อเป็นค่าตอบแทนให้กับตนเองในการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ดังนี้ หากพบการกระทำความผิดจะไม่ส่งดำเนินคดีการแจ้งผู้ประกอบการร้านขายยาก่อนที่จะลงตรวจสอบร้าน ไม่ต้องมีเภสัชกรอยู่ประจำร้านขายยาตลอดเวลาที่เปิดทำการ หากเภสัชกรมีการกระทำความผิดจรรยาบรรณจะไม่ส่งเรื่องไปยังสภาเภสัชกรรม

จากหลักฐานการโอนเงินของนางสาว พ จำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท ไปยังบัญชีธนาคารของ นาย พ ประกอบกับสำเนาภาพถ่ายการสนทนาผ่านแอปพลิเคชันไลน์ของนางสาว พ และนางสาว ป ปรากฏว่า นางสาว พ ได้ส่งภาพถ่ายผลการตรวจ GPP ของร้านขายยาเอ สาขา ๓ ให้กับนางสาว ป และสำเนาภาพถ่ายการสนทนาระหว่างนาย พ กับนางสาว พ โดยนาย พ ได้แจ้งกับนางสาว พ ว่า “GPP ไม่ต้องใช้ใบอะไร” และ “ไปต่ออายุได้เลย” ประกอบกับเอกสารชี้แจงของนางสาว พ และหลักฐานคะแนนการตรวจ GPP ของร้านขายยาเอ สาขา ๓ ปรากฏว่า “พี ก (ชื่อเล่นของนาย พ) โทรมาบอกว่า มีค่าตรวจ GPP ให้ทีมงานจำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท จะได้ win-win ทั้ง ๒ ฝ่าย ผู้ประกอบการไม่เหนื่อย ทีมงานสสจ. ก็ไม่ต้องเหนื่อยไปตรวจ โอนเข้าบัญชีพี ก ได้เลย”

จากสำเนาภาพถ่ายการสนทนาผ่านแอปพลิเคชันไลน์ของนางสาว พ และนางสาว ป ปรากฏว่า นาย พ แจ้งกับนางสาว พ ว่ามีการร้องเรียนร้านขายยาเอ สาขา ๒ ว่า “ขายยานอกเวลา” โดยนางสาว พ ได้ส่งภาพถ่ายข้อความการสนทนาระหว่างนางสาว พ และนาย พ ให้นางสาว ป โดยมีข้อความว่า “ไม่จับ” “ลงตรวจปกติ” “ทำนี่ๆ ไปละกัน” และวันที่กลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภคและเภสัชสาธารณสุขลงตรวจสอบร้านขายยาในอำเภอบางละมุง นาย พ ได้แจ้งให้นางสาว พ ทราบและแจ้งให้ปิดร้านขายยา และได้ส่งภาพถ่ายหน้าร้านขายยาเอ ให้กับนางสาว พ

และจากคลิปวิดีโอที่ ๓ นาย พ มีการพูดคุยเกี่ยวกับการจ่ายเงินค่าตอบแทนกับนาย จ และนาย พ แจ้งว่าให้คุยกับนางสาว พ โดยระบุรายละเอียดเรื่องการจ่ายเงินค่าตอบแทน ในจำนวนร้านละ ๑๕๐,๐๐๐ บาท และผลประโยชน์ตอบแทนที่จะได้รับหากมีการจ่ายเงินค่าตอบแทน โดยได้แนะนำนางสาว พ ว่าเป็น “เลขานาย” และเมื่อนาย จ แจ้งหมายเลขโทรศัพท์ให้นาย พ นางสาว พ ได้โทรศัพท์ติดต่อมาและเรียกเก็บเงิน

ส่วนที่ ๒ ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

คณะกรรมการจึงมีความเห็นว่า พฤติการณ์ของนาย พ ข้างต้น ในฐานะเจ้าพนักงาน ตามกฎหมายผู้มีหน้าที่ราชการเกี่ยวกับงานกำกับดูแล ตรวจสอบมาตรฐานร้านยาและตรวจ GPP ของร้านยา ทุกประเภท เพื่อประกอบการต่ออายุใบอนุญาตขายยาในจังหวัดชลบุรี ตรวจสอบเรื่องร้องเรียนร้านขายยา รับเรื่องร้องเรียนด้านผลิตภัณฑ์และสถานประกอบการด้านสุขภาพตามภารกิจของสำนักงานอาหารและยา เป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ

๓. นาย พ ได้กระทำการอันเป็นการแสวงหาผลประโยชน์ที่มิควรได้เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่น และมีเจตนาทุจริต หรือไม่ อย่างไร

จากการที่ผู้ประกอบการร้านขายยาได้เสนอหรือสอบถามนาย พ มีตัวเด็กหรือมีผู้รับดูแล ร้านขายยาหรือไม่ นาย พ ก็จะแนะนำบุคคลภายนอก (นาย ก หรือนางสาว พ) โดยอ้างว่าบุคคลดังกล่าวเป็น เลขานาย นาย พ ย่อมทราบที่อยู่แล้วว่าการที่ตนแนะนำบุคคลดังกล่าวให้กับผู้ประกอบการร้านขายยา บุคคลภายนอกย่อมจะต้องมีการเรียกรับเงินจากผู้ประกอบการ ประกอบกับเมื่อผู้ประกอบการร้านขายยา ติดต่อกับหรือได้รับการติดต่อจากบุคคลดังกล่าวก็จะทำหน้าที่เรียกรับเงินโดยระบุจำนวนเงินและผลประโยชน์ ที่ผู้ประกอบการร้านขายยาจะได้รับเมื่อจ่ายค่าตอบแทน ถึงแม้ผู้ประกอบการร้านขายยาจะไม่ได้จ่ายเงิน ค่าตอบแทนเข้าบัญชีของนาย พ โดยตรง แต่ก็ปรากฏข้อเท็จจริงว่าเมื่อผู้ประกอบการร้านขายยา ได้จ่ายค่าตอบแทนให้กับบุคคลภายนอก (นาย ก) ในเวลาใกล้เคียงกันบุคคลดังกล่าวก็จะโอนเงินตามจำนวน ที่ได้รับมาจากผู้ประกอบการร้านขายยาเข้าบัญชีธนาคารของนาย พ และถึงแม้จะมีผู้ประกอบการร้านขาย ยาที่ไม่ได้โอนเงินให้กับบุคคลภายนอก แต่เมื่อมีการเรียกรับค่าตอบแทน แม้จะยังไม่ได้รับค่าตอบแทนก็ตาม ก็ถือว่าเป็นความผิดสำเร็จแล้ว (คำพิพากษาฎีกา ที่ ๓๑๕๕/๒๕๓๑, คำพิพากษาฎีกา ที่ ๑๒๔๖/๒๕๑๐, คำพิพากษาฎีกา ที่ ๓๒๒๘/๒๕๒๗)

คณะกรรมการสอบสวนจึงมีความเห็นว่า การกระทำของนาย พ เป็นการอาศัยตำแหน่งหน้าที่ ราชการของตนแสวงหาผลประโยชน์ที่มิควรได้เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่น โดยมีเจตนาพิเศษที่จะกระทำการ หรือไม่ว่างกระทำอย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ และถือเป็นการปฏิบัติหรือ ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ อันเป็นความผิดฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

ประเด็นที่ ๓ พฤติการณ์ของนาย พ ถือว่าเป็นการไม่รักษาชื่อเสียง และไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของ ตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือไม่ อย่างไร

การที่นาย พ ได้รับการบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเป็น เกสซ์กร ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเกสซ์กร ระดับ ข้าราชการ สังกัดกลุ่มงาน คุ่มครองผู้บริโภคและเกสซ์สาธารณสุข สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชลบุรี โดยมีหน้าที่ต่างๆ ตามที่ได้รับ ตามที่ได้รับมอบหมายตามคำสั่งสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชลบุรีและเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม พระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงมีหน้าที่ที่จะต้องรักษาเกียรติของการเป็นข้าราชการ และรักษาเกียรติของวิชาชีพเกสซ์กร แต่จากการสอบสวนปรากฏว่า นาย พ ได้ร่วมกับบุคคลภายนอก เรียกรับเงินค่าตอบแทนจากผู้ประกอบการร้านขายยา จำนวน ๔ ราย ซึ่งมีทั้งกรณีที่ผู้ประกอบการร้านขายยา ได้จ่ายเงินค่าตอบแทนแล้วและยังไม่ได้จ่ายเงินค่าตอบแทน โดยนำข้อมูลหรือข่าวสารที่ตนได้รับจากการ ปฏิบัติหน้าที่ราชการตามที่ได้รับมอบหมายไปบอกกล่าวกับผู้ประกอบการร้านขายยาเป็นการแลกเปลี่ยน ไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยกฎหมายก็ตาม ย่อมส่งผลให้เสื่อมเสียต่อชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของ ตำแหน่งหน้าที่ราชการ ทำให้เสียหายแก่ชื่อเสียงของทางราชการ ประกอบกับการที่นาย พ รับราชการมา เป็นระยะเวลานาน ย่อมรู้ดีว่าการเรียกรับเงินจากประชาชน เป็นเรื่องที่ข้าราชการที่ดีไม่ควรปฏิบัติ

ส่วนที่ ๒ ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

คณะกรรมการสอบสวนจึงมีความเห็นว่าพฤติการณ์ของนาย พ ทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน ทำให้เสียหายแก่ชื่อเสียงของทางราชการ อันเป็นความผิดฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาแล้วจึงมีสรุปความเห็นดังนี้ พฤติการณ์ของนาย พ ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งประภทวิชาการ ตำแหน่งเภสัชกร ระดับชำนาญการ สังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชลบุรี ขณะเกิดเหตุปฏิบัติงานอยู่ที่กลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภคและเภสัชสาธารณสุข มีอำนาจหน้าที่ตามคำสั่งสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชลบุรี และได้รับการแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้แนะนำผู้ประกอบการร้านขายยาให้กับบุคคลภายนอกโดยอ้างว่าบุคคลดังกล่าวเป็นเลขานาย และเมื่อบุคคลดังกล่าวได้ติดต่อไปยังผู้ประกอบการร้านขายยาหรือเมื่อผู้ประกอบการร้านขายยาได้ติดต่อไปยังบุคคลดังกล่าว บุคคลนั้นจะเรียกเก็บเงินให้กับตนเองหรือผู้อื่น เพื่อเป็นค่าตอบแทนในการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ดังนี้ หากพบการกระทำความผิดจะไม่ส่งดำเนินคดี การแจ้งผู้ประกอบการร้านขายยาก่อนที่จะลงตรวจสอบร้าน ไม่ต้องมีเภสัชกรอยู่ประจำร้านขายยาตลอดเวลาที่เปิดทำการ หากเภสัชกรมีการกระทำความผิดจรรยาบรรณจะไม่ส่งเรื่องไปยังสภาเภสัชกรรม โดยปรากฏว่ามีผู้ประกอบการร้านขายยาได้จ่ายเงินค่าตอบแทน โดยโอนเข้าบัญชีธนาคารของนาย ก จากร้านขายยาเอ จำนวน ๒ ครั้ง รวมเป็นเงิน ๓๕๐,๐๐๐ บาท, จากผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการร้านขายยาเอ สาขา ๓ เป็นเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท, จากร้านขายยาซี เป็นเงินจำนวน ๑๘๐,๐๐๐ บาท ซึ่งต่อมาในเวลาใกล้เคียงกันนาย ก ได้โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารของนาย พ และยังปรากฏอีกว่า นาย พ ได้แจ้งให้บุคคลภายนอกติดต่อไปยังผู้ประกอบการร้านขายยาบี โดยระบุกับผู้ประกอบการร้านขายยาว่า บุคคลดังกล่าวเป็นเลขานาย เมื่อบุคคลดังกล่าวได้ติดต่อไปยังผู้ประกอบการร้านขายยา ได้เรียกเก็บเงินให้กับตนเองหรือผู้อื่น เพื่อเป็นค่าตอบแทนในการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ แต่ปรากฏว่าผู้ประกอบการร้านขายยาไม่ได้จ่ายเงินค่าตอบแทน พฤติการณ์ดังกล่าวของนาย พ เป็นการแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น อันเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน ทำให้เสียหายแก่ชื่อเสียงของทางราชการ อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕ (๑) และฐานกระทำการอันได้ชื่อว่า เป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๖ แจ้งเวียนตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ กำหนดว่า “การลงโทษผู้กระทำความผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งควรลงโทษเป็นไล่ออกจากราชการ การนำเงินที่ทุจริตไปแล้วมาคืนหรือมีเหตุอันควรปรานีอื่นใดไม่เป็นเหตุลดหย่อนโทษลงโทษเป็นปลดออกจากราชการ” ดังนั้น จึงต้องลงโทษไล่นาย พ ออกจากราชการ โดยที่ประชุมได้มีมติตามที่ผู้ขอรับการประเมินเสนอ

๔.๖ ผู้ขอรับการประเมินในฐานะกรรมการและเลขานุการได้จัดทำรายงานการการสอบสวนตามมติที่ประชุม ซึ่งต่อมาประธานกรรมการและกรรมการได้ลงนามในรายงานการการสอบสวน

๔.๗ ผู้ขอรับการประเมินได้ทำหนังสือจากนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดชลบุรีถึงผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรี เพื่อเสนอสำนวนรายงานการสอบสวนตามข้อ ๔.๖ ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรีในฐานะผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้เห็นชอบตามที่คณะกรรมการสอบสวนเสนอ

ส่วนที่ ๒ ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

๔.๘ ผู้ขอรับการประเมินได้จัดทำคำสั่งลงโทษไล่ออกเพื่อเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรีลงนามตามแบบ ดว. ๗/๓ พร้อมกับแจ้งสิทธิอุทธรณ์คำสั่งไล่ออกว่า ให้อุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. โดยทำหนังสืออุทธรณ์ถึงประธาน ก.พ.ค. ยื่นต่อพนักงานผู้รับอุทธรณ์ ที่สำนักงาน ก.พ. หรือจะส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสำนักงาน ก.พ. ก็ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งนี้ ตามมาตรา ๑๑๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรีได้ลงนามในคำสั่งลงโทษไล่ออก

๔.๙ ผู้ถูกร้องได้รับทราบคำสั่งลงโทษไล่ออกแล้ว

๔.๑๐ ผู้ขอรับการประเมินได้จัดทำหนังสือรายงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข เรื่องการดำเนินการทางวินัยข้าราชการพลเรือนสามัญ เสนอผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรีลงนามและได้รายงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขทราบเรียบร้อยแล้ว

๕. ผลสำเร็จของงาน (เชิงปริมาณ/คุณภาพ)

ผลสำเร็จเชิงคุณภาพในการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ผู้ขอรับการประเมินได้นำดำเนินการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงเป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง และได้ดำเนินการแสวงหาและรวบรวมพยานหลักฐานต่างๆ ให้ครอบคลุม ครบถ้วน และให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาในการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐาน รวมถึงการรับฟังคำให้การของผู้ถูกกล่าวหา จากนั้นจึงพยานหลักฐานทั้งหมดที่ได้มาวิเคราะห์สรุปรายงานการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง พร้อมทั้งเสนอคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดชลบุรี และผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรี ในฐานะผู้บังคับบัญชาได้พิจารณาและเห็นชอบตามเสนอ และมีคำสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาตามลำดับ

๖. การนำไปใช้ประโยชน์/ผลกระทบ

หน่วยงานสามารถนำข้อเท็จจริงที่ได้จากการสอบสวนมาวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางในการป้องกันการทุจริต เพื่อป้องกันการกระทำความผิดซ้ำได้ และสามารถสร้างภาพลักษณ์ของหน่วยงานที่มีความโปร่งใส มีการตรวจสอบและรวบรวมพยานหลักฐานอย่างมีประสิทธิภาพเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดอย่างเคร่งครัด และยังเป็นกรณีศึกษาเพื่อให้เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานเกรงกลัวต่อการกระทำความผิด

๗. ความยุ่งยากและซับซ้อนในการดำเนินการ

ในกรณีการสอบสวนในเรื่องดังกล่าว ขณะได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ปรากฏข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการสอบสวนเพียงแค่การกระทำความผิดกรณีเดียว แต่ภายหลังได้ดำเนินการสอบสวนปรากฏว่าเป็นกรณีที่ข้อเท็จจริงมีความยุ่งยากและซับซ้อน เนื่องจากมีการกระทำความผิดหลายกรรมต่างกันและมีความเกี่ยวข้องกับพยานบุคคลหลายคน ซึ่งพยานบุคคลให้การไม่สอดคล้องตรงกันและไม่ได้ส่งมอบพยานหลักฐานทั้งหมดที่ตนมีให้แก่คณะกรรมการสอบสวนในทันที และมีการยื่นเอกสารเพิ่มเติมอีกจำนวนหลายครั้ง ซึ่งล้วนเป็นพยานหลักฐานที่มีส่วนสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาลงโทษผู้ถูกกล่าวหา การดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนจึงไม่อาจยุติได้เพียงการพิจารณาจากพยานหลักฐานของพยานบุคคลเท่านั้น ผู้ขอรับการประเมินจึงต้องแสวงหาพยานหลักฐานอื่นจากหน่วยงานที่ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับกรณิดังกล่าว ซึ่งในการขอพยานหลักฐานจากหน่วยงานอื่นมักต้องใช้ระยะเวลาในการติดต่อที่ค่อนข้างนาน รวมไปถึงอาจไม่มีพยานหลักฐานที่คณะกรรมการสอบสวนต้องการก็ได้ ดังนั้นเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ผู้ขอรับการประเมินจึงต้องใช้ความละเอียดรอบคอบ ในการวิเคราะห์ตรวจสอบ และเชื่อมโยงพยานหลักฐานทั้งหมดอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่ฟังเป็นข้อยุติปราศจากข้อสงสัย และสามารถเสนอสรุปรายงานการสอบสวนและคำสั่งลงโทษให้ผู้บัญชาการพิจารณาตามลำดับขั้นได้

ส่วนที่ ๒ ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

๘. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ

ข้อเท็จจริงที่ปรากฏในการสอบสวนเป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานมีการเรียกรับเงินค่าตอบแทนจากผู้ประกอบการ ซึ่งมีผู้เสียหายจำนวนมากหลายรายและมีมูลค่าความเสียหายสูง การรวบรวมพยานหลักฐานที่ได้มาจากพยานบุคคลเป็นไปโดยยาก เนื่องจากพยานบุคคลที่ไม่ได้สังกัดหน่วยงานไม่ค่อยให้ความร่วมมือกับการสอบสวน โดยอาจเกิดจากพยานบุคคลดังกล่าวเป็นผู้ประกอบการที่ยังต้องติดต่อกับหน่วยงานอยู่ จึงทำให้เกิดความเกรงกลัวต่อการให้การต่อคณะกรรมการสอบสวน แม้ตามมาตรา ๙๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดให้คณะกรรมการสอบสวนมีอำนาจในการเรียกให้บุคคลใดๆ มาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารและหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องสอบสวน แต่กฎหมายก็ไม่ได้กำหนดอำนาจบังคับให้บุคคลดังกล่าวต้องมาให้การต่อคณะกรรมการสอบสวน จึงทำให้การดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานที่ได้จากการสอบสวนเป็นไปอย่างล่าช้า

๙. ข้อเสนอแนะ

การดำเนินการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง เป็นกรณีที่มีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิด ซึ่งการรวบรวมพยานหลักฐานต่างๆ ของคณะกรรมการสอบสวนต้องดำเนินไปโดยละเอียดรอบคอบ เพื่อให้เกิดความยุติธรรมต่อผู้ถูกกล่าวหา ผู้เสียหาย และหน่วยงาน และต้องดำเนินการสอบสวนให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งรวมไปถึงการเปิดโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาได้รับฟังข้อกล่าวหาและพยานหลักฐาน การแจ้งสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาในการชี้แจงข้อกล่าวหา โดยการดำเนินการสอบสวนความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง มักเป็นกรณีที่อาจเกิดขึ้นได้น้อยกว่าการตรวจสอบข้อเท็จจริงทั่วไปที่ไม่ได้มีกฎหมายกำหนดขั้นตอนการดำเนินการไว้ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานจึงต้องศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องให้โดยละเอียดรอบคอบ เพื่อให้การดำเนินการสอบสวนดำเนินไปตามที่กฎหมายกำหนด ดังนั้น หน่วยงานจึงควรมีการจัดอบรมหรือเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานมีความรู้ความเข้าใจอย่างชัดเจนในการปฏิบัติงาน

๑๐. การเผยแพร่ผลงาน (ถ้ามี)

- ไม่มีการเผยแพร่ -

๑๑. สัดส่วนผลงานของผู้ขอประเมิน ร้อยละ ๙๐

๑๒. ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)

๑) นางสาวกนกอร ตระกูลไทย (ผู้ขอประเมิน)	สัดส่วนของผลงาน	ร้อยละ ๙๐
๒) นางจันทนา วังคะออม	สัดส่วนของผลงาน	ร้อยละ ๕
๓) นางรติกร ประเสริฐไทยเจริญ	สัดส่วนของผลงาน	ร้อยละ ๕

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....

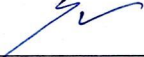
(นางสาวกนกอร ตระกูลไทย)

(ตำแหน่ง) นิติกรปฏิบัติการ

(วันที่)..... ๒๕๖๕

ผู้ขอประเมิน

ขอรับรองว่าสัดส่วนการดำเนินการข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

รายชื่อผู้มีส่วนร่วมในผลงาน	ลงลายมือชื่อ
๑. นางสาวกนกอร ตระกูลไทย	
๒. นางจันทนา วัจระอม	
๓. นางรติกร ประเสริฐไทยเจริญ	

ได้ตรวจสอบแล้วขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับความเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....

(นายภัทรพล ทองไทย)

(ตำแหน่ง) นิติกรชำนาญการพิเศษ

(วันที่)...../ - ๓ ส.ค. ๒๕๖๕/.....

ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล

(ลงชื่อ).....

(นายกิตติ บุญรัตนนตร)

ศาสตราจารย์ (นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการพิเศษ)

(วันที่)...../...../.....

ผู้บังคับบัญชาที่เหนือขึ้นไป

(ลงชื่อ).....

(นายกฤษณ์ สกุลแพทย์)

(ตำแหน่ง) นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดชลบุรี

(วันที่)...../ ๕ ส.ค. ๒๕๖๕ /.....

ผู้บังคับบัญชาที่เหนือขึ้นไป

แบบเสนอแนวคิดการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน (ระดับชำนาญการ)

๑. เรื่อง การพัฒนาแนวทางการเปรียบเทียบคดีเพื่อป้องกันการกระทำผิดซ้ำตามพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ กรณีไม่มีผู้ประกอบวิชาชีพอยู่ประจำ ณ สถานพยาบาลตลอดเวลาทำการ ของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชลบุรี

๒. หลักการและเหตุผล

สถานพยาบาลเอกชนเป็นหน่วยบริการสุขภาพที่มีบทบาทสำคัญในการให้บริการด้านการแพทย์และสาธารณสุขแก่ประชาชน โดยช่วยเพิ่มการเข้าถึงบริการสุขภาพและแบ่งเบาภาระของสถานพยาบาลภาครัฐ อย่างไรก็ตาม การดำเนินกิจการสถานพยาบาลเกี่ยวข้องโดยตรงกับชีวิต ความปลอดภัย และสิทธิของผู้รับบริการ จึงจำเป็นต้องอยู่ภายใต้ระบบกำกับดูแลของรัฐเพื่อให้การให้บริการเป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพและข้อกำหนดของกฎหมาย

พระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นกฎหมายหลักที่ใช้กำกับดูแลการประกอบกิจการสถานพยาบาลเอกชน โดยกำหนดให้ผู้รับอนุญาตและผู้ดำเนินการต้องปฏิบัติตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของประชาชนผู้รับบริการ ทั้งนี้ มาตรา ๓๕ (๑) กำหนดให้ผู้รับอนุญาตและผู้ดำเนินการต้องจัดให้มีผู้ประกอบวิชาชีพตามวิชาชีพและจำนวนที่กำหนดในกฎกระทรวงอยู่ประจำ ณ สถานพยาบาลตลอดเวลาทำการ เพื่อให้ประชาชนได้รับการจากผู้ประกอบวิชาชีพที่มีคุณสมบัติถูกต้องตามกฎหมาย และสามารถรับผิดชอบต่อการให้บริการทางการแพทย์ได้อย่างเหมาะสม การไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติดังกล่าวจึงเป็นการกระทำที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพบริการ ความปลอดภัยของผู้รับบริการ และความเชื่อมั่นของประชาชนต่อระบบบริการสุขภาพของประเทศ

จากข้อมูลการดำเนินงานของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชลบุรีในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗-๒๕๖๘ พบว่า ความผิดตามมาตรา ๓๕ (๑) กรณีไม่มีผู้ประกอบวิชาชีพอยู่ประจำ ณ สถานพยาบาลตลอดเวลาทำการ เป็นความผิดที่เข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการเปรียบเทียบคดีมากที่สุด และยังพบว่าสถานพยาบาลบางแห่งมีพฤติการณ์กระทำความผิดในลักษณะเดิมซ้ำหลายครั้ง แม้จะเคยถูกดำเนินการเปรียบเทียบปรับแล้วก็ตาม สถานการณ์ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่ามาตรการเปรียบเทียบคดีที่ใช้อยู่ในปัจจุบันยังไม่สามารถสร้างแรงจูงใจให้ผู้ประกอบกิจการปฏิบัติตามกฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยังไม่สามารถป้องกันการกระทำผิดซ้ำได้อย่างเป็นรูปธรรม

เมื่อพิจารณาปัญหาในเชิงระบบ พบว่ามีข้อจำกัดหลายประการ ได้แก่ การกำหนดอัตราค่าปรับในลักษณะอัตราคงที่ซึ่งอาจไม่สอดคล้องกับศักยภาพทางเศรษฐกิจของสถานพยาบาลแต่ละแห่ง การขาดระบบฐานข้อมูลที่เชื่อมโยงประวัติการกระทำผิดของสถานพยาบาล การเปลี่ยนตัวผู้ดำเนินการซึ่งอาจทำให้การกระทำผิดถูกนับเป็นความผิดครั้งแรกตามแนวปฏิบัติเดิม ตลอดจนข้อจำกัดด้านบุคลากรและการบูรณาการข้อมูลระหว่างหน่วยงาน ส่งผลให้การกำกับดูแลยังไม่สามารถมุ่งเน้นสถานพยาบาลที่มีความเสี่ยงสูงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ช่องว่างดังกล่าวส่งผลให้มาตรการเปรียบเทียบคดีมีบทบาทเพียงการลงโทษภายหลังการกระทำผิด (Reactive Enforcement) มากกว่าการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ (Preventive Enforcement) ขณะที่แนวโน้มการกำกับดูแลสมัยใหม่ให้ความสำคัญกับการบริหารความเสี่ยง การกำกับดูแลตามระดับความเสี่ยง (Risk-based Regulation) และการใช้ข้อมูลประกอบการตัดสินใจ เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายสามารถป้องปรามการกระทำผิดได้อย่างมีประสิทธิภาพและใช้ทรัพยากรของภาครัฐได้อย่างคุ้มค่า

ดังนั้น ผู้ขอรับการประเมินจึงเห็นความจำเป็นในการพัฒนาแนวทางการเปรียบเทียบคดีเพื่อป้องกันการกระทำผิดซ้ำตามพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ กรณีไม่มีผู้ประกอบวิชาชีพอยู่ประจำ ณ สถานพยาบาลตลอดเวลาทำการ โดยมุ่งศึกษาสถานการณ์และสาเหตุของการกระทำผิด พัฒนาแนวทางการเปรียบเทียบคดีที่เชื่อมโยงข้อมูลประวัติการกระทำผิดของสถานพยาบาล ประยุกต์ใช้หลักการบริหารความเสี่ยง และการกำกับดูแลตามระดับความเสี่ยง พร้อมเสนอแนวทางการบูรณาการข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมาย ลดการกระทำผิดซ้ำ เสริมสร้างความเป็นธรรมในการกำกับดูแล และคุ้มครองความปลอดภัยของประชาชนผู้รับบริการได้อย่างยั่งยืน

๓. บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

บทวิเคราะห์

สถานพยาบาลเอกชนมีบทบาทสำคัญในการช่วยให้ประชาชนเข้าถึงบริการทางการแพทย์ได้อย่างทั่วถึง ช่วยลดความแออัดของโรงพยาบาลรัฐ และตอบสนองความต้องการด้านสุขภาพที่หลากหลาย อย่างไรก็ตาม เนื่องจากเป็นกิจการที่เกี่ยวข้องกับชีวิตและความปลอดภัยของประชาชน รัฐจึงจำเป็นต้องกำกับดูแลอย่างเข้มงวดให้เป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพ โดยพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๓๕ (๑) ได้กำหนดให้สถานพยาบาลต้องมีผู้ประกอบวิชาชีพอยู่ประจำตลอดเวลาทำการเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของผู้รับบริการ แต่จากข้อมูลของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชลบุรีในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗-๒๕๖๙ กลับพบว่า ความผิดฐานไม่มีผู้ประกอบวิชาชีพอยู่ประจำสถานพยาบาลเป็นคดีที่เข้าสู่อำนาจการพิจารณาที่สุด ทั้งยังพบปัญหาการกระทำผิดซ้ำแม้จะเคยถูกเปรียบเทียบปรับไปแล้ว ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่ามาตรการทางกฎหมายในปัจจุบันยังขาดประสิทธิภาพในการป้องปราม และเป็นการแก้ไขปัญหที่ปลายเหตุ สถานการณ์ดังกล่าวนอกจากจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพและความปลอดภัยในชีวิตของประชาชนที่อาจไม่ได้รับการรักษาพยาบาลที่ถูกต้องตามมาตรฐานแล้ว ยังส่งผลกระทบต่อเนื้อใจไปถึงความเชื่อมั่นของประชาชนที่มีต่อระบบการกำกับดูแลของภาครัฐอีกด้วย ซึ่งสาเหตุของปัญหาการกระทำผิดซ้ำมิได้เกิดจากการขาดบทบัญญัติของกฎหมาย หากแต่เกิดจากข้อจำกัดของระบบการบังคับใช้กฎหมายและระบบกำกับดูแลหลายประการ ได้แก่ มาตรการเปรียบเทียบปรับยังไม่ก่อให้เกิดผลในการป้องปราม การพิจารณาคดีเน้นตัวบุคคลมากกว่านิติฐานของสถานพยาบาล ระบบการกำกับดูแลยังไม่ใช้ข้อมูลความเสี่ยง และการบูรณาการข้อมูลระหว่างหน่วยงานยังไม่มีประสิทธิภาพ

แนวความคิด

การพัฒนาแนวทางการเปรียบเทียบคดีเพื่อป้องกันการกระทำผิดซ้ำตามพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ กรณีไม่มีผู้ประกอบวิชาชีพอยู่ประจำ ณ สถานพยาบาลตลอดเวลาทำการ ผู้ขอรับการประเมินได้ศึกษาหลักกฎหมาย หลักการบริหารภาครัฐ และแนวคิดทางวิชาการที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์ปัญหาและกำหนดแนวทางการพัฒนาให้เหมาะสมกับบริบทของการกำกับดูแลสถานพยาบาล โดยมีแนวคิดสำคัญ ดังนี้

๑. แนวคิดการป้องปรามการกระทำผิด (Deterrence Theory) บุคคลจะตัดสินใจกระทำหรือไม่กระทำ ความผิดจากการเปรียบเทียบระหว่างผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับกับต้นทุนหรือบทลงโทษที่จะเกิดขึ้น หากบทลงโทษมีความแน่นอน (Certainty) มีความเหมาะสมกับความรุนแรงของการกระทำ (Severity) และดำเนินการได้อย่างรวดเร็ว (Celerity) จะสามารถลดโอกาสการกระทำผิดซ้ำได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒. แนวคิดการกำกับดูแลแบบตอบสนอง (Responsive Regulation) การบังคับใช้กฎหมายควรมีความยืดหยุ่นและเหมาะสมกับพฤติกรรมของผู้ถูกกำกับดูแล โดยไม่ควรใช้มาตรการเดียวกับผู้ประกอบการทุกกลุ่ม แต่ควรกำหนดระดับความเข้มข้นของมาตรการตามระดับการปฏิบัติตามกฎหมาย

๓. แนวคิดการกำกับดูแลตามระดับความเสี่ยง (Risk-Based Regulation) มุ่งเน้นการใช้ข้อมูลและการประเมินความเสี่ยงเป็นเครื่องมือในการจัดลำดับความสำคัญของการกำกับดูแล แทนการใช้ทรัพยากรอย่างเท่าเทียมกับทุกหน่วยงาน

๔. แนวคิดการบริหารความเสี่ยง (Risk Management) การกำหนดระดับความเสี่ยงของสถานพยาบาลแต่ละแห่ง และการวางแผนตรวจติดตามตามระดับความเสี่ยง ซึ่งจะช่วยให้การกำกับดูแลมีลักษณะเชิงรุก ลดโอกาสเกิดการกระทำผิดซ้ำ และเพิ่มประสิทธิภาพของการใช้ทรัพยากรของหน่วยงาน

๕. หลักธรรมาภิบาล (Good Governance) เป็นหลักสำคัญของการบริหารราชการแผ่นดิน ประกอบด้วย หลักนิติธรรม ความโปร่งใส ความรับผิดชอบ ความคุ้มค่า การมีส่วนร่วม และความเสมอภาค การพัฒนาแนวทางการเปรียบเทียบคดีในครั้งนี้จึงมุ่งให้เกิดมาตรฐานการปฏิบัติงานเดียวกัน ลดความแตกต่างในการใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ เพิ่มความโปร่งใสในการพิจารณาคดี และสร้างความเป็นธรรมต่อผู้ประกอบกิจการสถานพยาบาล

ข้อเสนอในการพัฒนา

๑. พัฒนารฐานข้อมูลประวัติการกระทำผิดของสถานพยาบาล (Clinic Compliance Database)
๒. พัฒนาแนวทางการกำกับดูแลตามระดับความเสี่ยง (Risk-Based Inspection)
๓. จัดทำแนวปฏิบัติมาตรฐานในการเปรียบเทียบคดี (Standard Operating Procedure: SOP)
๔. พัฒนาระบบสารสนเทศและการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงาน
๕. ส่งเสริมการปฏิบัติตามกฎหมายเชิงป้องกัน (Preventive Compliance)

ข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้น

๑. บุคลากรมีจำนวนจำกัดเมื่อเทียบกับจำนวนสถานพยาบาล
๒. ยังไม่มีฐานข้อมูลกลางสำหรับติดตามประวัติการกระทำผิดของสถานพยาบาล
๓. การเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานอาจมีข้อจำกัดด้านกฎหมายและระบบสารสนเทศ
๔. ผู้ประกอบกิจการบางรายอาจไม่ยอมรับหรือไม่ให้ความร่วมมือ
๕. การเปลี่ยนแปลงระเบียบหรือกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
๖. งบประมาณและเทคโนโลยีสารสนเทศไม่เพียงพอ
๗. ความแตกต่างในการใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่

แนวทางการแก้ไข

๑. นำหลัก Risk-Based Inspection มาใช้ในการจัดลำดับความสำคัญของการตรวจ และพัฒนาศักยภาพบุคลากรอย่างต่อเนื่อง

๒. พัฒนาระบบฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ และกำหนดมาตรฐานการบันทึกข้อมูลร่วมกัน
๓. จัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) และพัฒนาระบบแลกเปลี่ยนข้อมูลภายใต้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง
๔. สร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมาย จัดประชุมชี้แจง และเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบกิจการมีส่วนร่วม

ในการพัฒนาแนวทาง

๕. กำหนดให้มีการทบทวนแนวทางอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง หรือเมื่อมีการแก้ไขกฎหมาย
๖. ดำเนินการเป็นระยะ เริ่มจากระบบที่มีอยู่ และจัดทำข้อเสนอโครงการเพื่อของบประมาณเพิ่มเติม
๗. จัดทำ SOP อบรมเจ้าหน้าที่ และติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ

๔. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑. สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชลบุรีมีแนวทางการเปรียบเทียบคดีที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน สามารถใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒. เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานสามารถดำเนินการเปรียบเทียบคดีได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว โปร่งใส และเป็นธรรม ลดความแตกต่างในการใช้ดุลยพินิจ

๓. หน่วยงานมีระบบฐานข้อมูลประวัติการกระทำผิดของสถานพยาบาลที่สามารถใช้ประกอบการวิเคราะห์ความเสี่ยง การติดตาม และการวางแผนกำกับดูแลได้อย่างต่อเนื่อง

๔. การจัดสรรทรัพยากรด้านบุคลากรและงบประมาณสำหรับการตรวจสถานพยาบาลมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยใช้หลักการกำกับดูแลตามระดับความเสี่ยง (Risk-Based Regulation)

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

ด้านประสิทธิผล (Effectiveness) อัตราการกระทำผิดซ้ำลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐

ด้านคุณภาพ (Quality) สถานพยาบาลปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ (๑) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๕

ด้านประสิทธิภาพ (Efficiency) ระยะเวลาในการดำเนินการเปรียบเทียบคดีลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐

ด้านการพัฒนาองค์กร (Learning & Growth) เจ้าหน้าที่ผ่านการอบรมและสามารถใช้แนวทางได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐

(ลงชื่อ)

(นางสาวกนกอร ตระกูลไทย)

(ตำแหน่ง) นิติกรปฏิบัติการ

(วันที่) - ๓ ส.ค. ๒๕๖๙

ผู้ขอประเมิน